

ЗАКЉУЧАК О ПОСТИГНУТОЈ РЕСОЦИЈАЛИЗАЦИЈИ КОД ИНСТИТУТА УСЛОВНОГ ОТПУСТА

Неосновано осуђени у жалби наводи да суд није овлашћен да даје закључак о постигнутој ресоцијализацији, (већ установа у којој издржава казну, прим.а.) будући да одлуку о отпуштању са издржавања казне доноси суд, управо на основу извештаја установе у којој осуђени издржава казну, дајући оцену предметног извештаја у међусобној повезаности са остварењем циљева генералне и специјалне превенције.

Из образложења:

Првостепени суд је одбио молбу за условно отпуштање осуђеног са издржавања казне, налазећи да околности наведене у извештају КПЗ Падинска скела као и мишљење саме установе, не дају основа закључку да је код осуђеног постигнута сврха кажњавања већ се пре закључује да процес ресоцијализације још увек није окончан, с обзиром да се у извештају не наводи децидирано да је сврха кажњавања остварена, што води закључку да је у том циљу неопходно да се казна на коју је осуђен реализује и даље.

Против наведеног решења жалбу је изјавио осуђени, наводећи да сматра да суд није овлашћен да даје закључак о постигнутој ресоцијализацији, већ да је за то овлашћена установа у којој издржава казну затвора.

Одлучујући о жалби осуђеног, Апелациони суд је нашао да одлуку о отпуштању са издржавања казне доноси суд, управо на основу извештаја установе у којој осуђени издржава казну, дајући оцену предметног извештаја у међусобној повезаности са остварењем циљева генералне и специјалне превенције.

(Решење Апелационог суда у Београду Кж2 По1 269/10 од 29. октобра 2010. године - решење Вишег суда у Београду - Посебно одељење Куо.По1 50/10 од 08. октобра 2010. године)

Аутор сентенце: Марина Барбир, виши судијски сарадник